

UWAGI W RAMACH UZGODNIEN Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Informacja o projekcie:

Tytuł	Polityka energetyczna Polski do 2040 r.
Autor	Ministerstwo Energii
Projekt z dnia	8 listopada 2019 r.

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Urząd	-----
Organizacja samorządowa	Związek Powiatów Polskich
Osoba do kontaktu	Bartłomiej Zydel
e-mail	bz@zpp.pl
tel.	(22) 656 63 34

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	Uwaga ogólna	Dokument trzeba jeszcze poddać korekcie (literówki itd.).	Uwaga o charakterze redakcyjnym.		
2.	Str. 7	Należy uzupełnić fragment: „Popyt na węgiel brunatny, ze względu na właściwości, pokrywany jest w pobliżu wydobycia (złoża zlokalizowane w środkowej i południowo-zachodniej Polsce). Polska posiada perspektywiczne złoża, jednakże energetyczne wykorzystanie tego surowca jest i będzie utrudnione z uwagi na konieczność spełnienia wymogów środowiskowych oraz obciążenia kosztami polityki klimatyczno-środowiskowej.” - o sformułowanie zwracające uwagę na istniejący niepokój w lokalnych społecznościach co do wydobycia węgla brunatnego.	Wydobycie węgla brunatnego wywołuje bardzo daleko idące skutki dla lokalnego środowiska naturalnego, istotnie modyfikuje przestrzeń – co wywołuje niepokoje społeczne. W związku z tym wypada uzupełnić fragment traktujący o wydobyciu węgla brunatnego.		
3.	Str. 12	Wątpliwości budzi część traktująca o	Pytanie jest następujące: czy		

		zapewnieniu rentowności sektora górnictwa węgla kamiennego poprzez m.in.: „zmiany w systemie sprzedaży węgla – modyfikacje powinny oddziaływać na wzrost efektywności struktur handlowych, kompleksowość struktury sprzedaży i wykorzystanie nowych technologii w procesie sprzedaży;”.	dyskusję o sektorze górnictwa węgla kamiennego w Polsce/programowanie tego sektora powinniśmy prowadzić w zakresie sposobu sprzedaży węgla kamiennego?		
4.	Str. 25	Chcemy podkreślić, że skablowanie sieci średniego napięcia należy potraktować możliwie priorytetowo – z uwagi na kwestie związane z bezpieczeństwem energetycznym.	Wydaje się, że opracowanie do 2020 roku planu skablowania sieci średniego napięcia do 2040 r., którego realizacji skutkiem będzie zwiększenie udziału linii kablowych w liniach SN w Polsce do poziomu średniej w UE kreuje nieco odległą perspektywę. Bowiem prosta interpretacja prowadzi do wniosku według którego dopiero w 2040 roku osiągnięty zostanie średni unijny współczynnik skablowania.		
5.	Str. 37	Kwestia dostępu do rynku dla obywatelskich wspólnot energetycznych (czyli np. mieszkańców danego budynku, na którym umieszczono panele fotowoltaiczne) powinna zostać potraktowana możliwie priorytetowo – z uwagi na „drzemiący potencjał” tego typu przedsięwzięć.	Obecnie debata publiczna i regulacje prawne koncentrują się na prosumencie jako właścicielu budynku mieszkalnego jednorodzinnego. Podejście takie jest niewystarczające.		
6.	Str. 50	Część: „W celu ograniczenia możliwych trudności formalno-prawnych (wpływających na opóźnienie realizacji projektu) usprawioną zostanie formalna strona procesu inwestycyjnego. Zmiany są niezbędne przede wszystkim ze względu na	Przytoczony fragment sugeruje wprowadzenie rozwiązań prawnych o charakterze specjalnym. Nie można jednak przy tym zapominać np. o konieczności wysłuchania zdania tych, którzy mieszkają w rejonie planowanej inwestycji.		

		<p>bezprecedensowy charakter inwestycji. Należy przez to rozumieć w szczególności: doprecyzowanie lub zmianę przepisów dotyczących budowy obiektów jądrowych, strefy planowanego użytkowania, rozruchu elektrowni jądrowych, badań środowiskowych, oceny oddziaływania na środowisko, wydłużenie terminu ważności decyzji o ustaleniu lokalizacji do 10 lat, czy uelastycznienie postępowań o udzielenie zamówienia.” – należy uzupełnić o możliwie jak najpełniejsze uwzględnienie głosu lokalnych społeczności.</p>			
7.	Str. 58	<p>„Szczególną rolę we wdrażaniu polityki państwa w zakresie ciepłownictwa ma zaangażowanie władz samorządowych i lokalne planowanie energetyczne, ze względu na to, że potrzeby ciepłe pokrywa się w miejscu zamieszkania. W 2018 r. jedynie 22% gmin posiadało dokument planistyczny dotyczący zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe. Dlatego konieczne jest zaktywizowanie gmin, powiatów oraz województw do planowania energetycznego skutkujące przede wszystkim racjonalną gospodarką energetyczną oraz rozwojem czystych źródeł energii i poprawą jakości powietrza. Planowanie powinno opierać się o realną współpracę jednostek samorządu terytorialnego, wykorzystując możliwości lokalnych synergii, a nie</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Być może zakres obowiązków planistycznych należałoby dostosować do wielkości jednostki – inna jest sytuacja gmin wiejskich, inna największych miast. 2. Aktywizacja nie może polegać na zaostrzeniu wymogów stawianych samorządom – należy położyć nacisk na „działania miękkie”. 3. To uwaga w świetle postanowień Prawa energetycznego wręcz oczywista. 		

		<p>wyłącznie w celu realizacji obowiązku.”</p> <p>W odniesieniu do tej części należy poczynić kilka uwag:</p> <p>1. Należy zniuansować powyższe sformułowania. Wszak gminny dokument planistyczny to nie „plan”, lecz „założenia do planu”, co wpływa na nieco inne podejście do tego dokumentu. Ponadto należy poszukać powodów wpływających na przywołany wyżej odsetek gmin z przyjętymi założeniami.</p> <p>2. „Zaktywizowanie do planowania energetycznego” powinno polegać np. na przekazywaniu wiedzy na temat tego, jak takowe planowanie prowadzić. Wpisywałyby się w to wszelkie projekty szkoleniowo-doradcze.</p> <p>3. Inna jest w świetle przepisów prawa obecnie obowiązującego sytuacja gmin w zakresie obowiązków planistycznych, a inna powiatów i województw – trzeba tę kwestię wziąć pod uwagę.</p>			
8.	Str. 67	<p>„Nie do przecenienia będzie aktywność samorządów, zarówno w zakresie promowania, jak i współfinansowania przedsięwzięć.”. Skoro projektodawcy zakładają zaangażowanie finansowe samorządów, to powinni wskazać nowe źródła finansowania.</p>	<p>W obecnej sytuacji finansowej samorządów trudno sobie wyobrazić to, że będzie możliwe współfinansowanie przez j.s.t. takowych przedsięwzięć „zewnętrznych”, tj. termomodernizacji wszelkich budynków mieszkalnych. Samorządowe budżety na rok 2020 są dużo bardziej napięte niż te realizowane w roku obecnym – m.in.</p>		

			z uwagi na wzrost wydatków na oświatę bez należytego pokrycia w ramach subwencji oświatowej czy obniżkę stawki PIT z 18% do 17%. Wypada te okoliczności wziąć pod uwagę.		
9.	Str. 69	<p>„Jednostki samorządu terytorialnego (gminy, powiaty, województwa) odpowiadają za realizację polityki energetycznej państwa w ujęciu lokalnym, w tym prowadzą działania związane z planowaniem energetycznym na poziomie lokalnym, angażują się w lokalną gospodarkę niskoemisyjną oraz wsparcie podmiotów w zakresie doradztwa energetycznego.”</p> <p>W odniesieniu do powyższego można sformułować następujące uwagi:</p> <p>1. Samorządy powiatowe oraz samorządy województw zasadniczo nie odpowiadają za realizację polityki energetycznej państwa – nie posiadają np. kompetencji związanych z planowaniem energetycznym. Czy to stwierdzenie oznacza, że powiatom i województwom zostaną przypisane nowe zadania i kompetencje?</p> <p>2. Z ostrożności: jeśli już pozostawione zostałyby to sformułowanie w niezmienionym brzmieniu, to zamiast „polityki energetycznej państwa w ujęciu lokalnym” należałoby bardziej użyć określenia „za kształtowanie regionalnej i lokalnej polityki</p>	<p>1. Strategia powinna bazować na obecnie obowiązującym stanie prawnym. Jeżeli proponuje się w niej rozwiązania odmienne od dziś funkcjonujących, to należy jasno wskazać jakie zmiany zajdą, np. jakie nowe zadania zostaną przypisane samorządom – i jakie będą źródła finansowania ich realizacji.</p> <p>2. Trudno wymagać od samorządu województwa odpowiedzialności za realizację polityki energetycznej państwa w ujęciu lokalnym.</p> <p>3. Cel jest jak najbardziej szczytny, natomiast możliwości pozyskiwania dochodów przez samorządy są mocno ograniczone.</p>		

		energetycznej”.			
		3. Wsparcie podmiotów w zakresie doradztwa energetycznego może się rozбивać o niedobory finansowe sygnalizowane w uwadze nr 8.			
10.	Str. 71	„Wraz ze wzrostem gospodarczym wzrastać będą dochody sektora finansów publicznych, co powinno umożliwić finansowanie działań rozwojowych w zakresie ich planowanej realizacji ze środków publicznych.”	Jak pokazują ostatnie miesiące, mimo wzrostu gospodarczego dochody jednostek samorządu terytorialnego nie rosną adekwatnie do tego wzrostu – np. z uwagi na dokonywane zmiany w podatku dochodowym od osób fizycznych. Nie można w związku z tym przyjąć prostego – acz logicznego – przełożenia, według którego: wzrost gospodarczy = większe dochody sektora finansów publicznych.		